

ling ønskede Vaalse Sognemenighed imidlertid ikke, og jeg mener ikke, at man med nogen som helst Ret kunde paatvinge Vaalse Sognemenighed en saadan Stilling. Forslaget gennemløb imidlertid ikke alle Forhandlingens Stadier, idet det gik saaledes, at baade det af mig fremsatte Lovforslag og det af Venstre stillede Forslag blev forkastet oppe i det andet høje Ting.

Siden den Tid har jeg haft min Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, da jeg naturligvis i høj Grad har ønsket at faa denne Sag ordnet, og jeg har ogsaa gennem de Repræsentanter, der sidder i Ministeriet for de forskellige Partier, forelagt Partierne Forslag til Løsning af Spørgsmaalet, hvorved man imødekom Ønsker, som fra Venstres Side var fremsatte om, at man gjorde Unddragelsen af en Sognemenighed fra det almindelige folkekirkelige Tilsyn afhængig af en Afstemning ude i Sognemenigheden paa et Menighedsmøde, paa hvilket samtlige Sognets til Folkekirken hørende Beboere, der paa den Tid, Mødet afholdes, er fyldt 25 Aar, har Adgang til at afgive Stemme, og hvorved man tillige imødekom et Ønske om, at der ikke maatte træffes en endelig Ordning af saadanne Spørgsmaal, før Kvinderne havde faaet Adgang til at gøre deres Indfyldelse gældende, idet der tilføjedes en Paragraf, hvori der stod: „Denne Lov træder straks i Kraft. Loven skal forelægges til Revision for den første Rigsdag, der sammentræder, efter at Grundloven af 5. Juni 1915 er traadt i Kraft“. Men ogsaa dette Forslag mødte Modstand fra Venstres Side, og jeg besluttede mig da til at imødekomme Ønsket om at begrænse Loven, ikke saaledes, at den som ønsket af Venstre begrænses lokalt til Vaalse Sognemenighed, saa at Vaalse Sognemenighed for bestandig vilde være kommet i en Særstilling, men saaledes, at den begrænses til kun at gælde det øjeblikkelige Forhold, saa at Biskop Wegener fritages for at gøre det, som jeg vedblivende maa anse for at være hans Embedspligt, altsaa fritages for at give Sognepræst Arboe Rasmussen Kollats og for at føre Tilsyn med Vaalse Sognemenighed. Men saa snart Biskop Wegener er borte, vender Forholdet tilbage til det almindelige folkekirkelige Forhold, medmindre Vaalse Sognemenighed til den Tid vedblivende ønsker at være fritaget for det almindelige folkekirkelige Tilsyn, og der fremskaffes en ny Lov derom, eller medmindre man er kommet til en almindelig Ordning af disse For-

hold. Samtidig fritages altsaa Vaalse Sognemenighed for at staa i Tilsynsforhold til den Biskop, som ikke har villet respektere dens uomtvistelige folkekirkelige Ret, men har villet tiltage sig et Formynderskab, under hvilket Vaalse Sognemenighed ikke ønsker at staa, og som endvidere ikke har villet tage Konsekvensen af den Højesteretsdom, han dog selv har været med til at fremkalde. Der er ikke i Lovforslaget stillet noget Forslag om, at man skal høre Vaalse Sognemenighed, og antagelig vil alle være enige med mig om, at dette ogsaa vilde være ganske urimeligt efter alt, hvad der er foregaaet dernede i den sidste Tid, thi ved det sidste Menighedsraadsvalg fjernedes af Menighedsraadet den eneste Modstander af Pastor Arboe Rasmussen, og nu er Forholdet det, at der vilde ske en enstemmig Indstilling fra Menighedsraadets Side. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Jeg skal derefter have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om overordentligt Tilskud til Kontorudgifter ved Bispembederne*. Dette Lovforslag er i nøje Overensstemmelse med de Lovforslag, der blev fremsat af Justitsministeren og Indenrigsministeren. Jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa den Bemærkning, der findes i sidste Stykke af de Lovforslagets ledsagende Bemærkninger. Den lyder saaledes: „Med Hensyn til det Stiftsøvrighederne paa Tillægsbevillingsloven bevilgede Kontorhold i Anledning af forøgede Udgifter ved Tiendeaflysningen vil Bestemmelse om Beløbets Forhøjelse blive taget ved Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1917—18“. Hermed skal jeg anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af samtlige fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Indstillinger angaaende Andragender, der har været henviste til Finansudvalget. [1ste Afdeling].

(Udvalgets Betænkning og Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 533).

Til Forhandling sattes først de *Ministerens for offentlige Arbejder* vedrørende Indstillinger, nemlig Indstilling Nr. 1 af